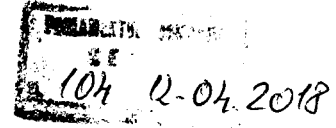

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

459
20032018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru completarea art. 257 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal*, inițiată de domnul deputat PMP Petru Movilă împreună cu un grup de deputați PMP (**Bp. 610/2017**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea *art. 257 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal*, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, **alin. (5)**, în vederea reținerii infracțiunii de ultraj și în situația în care subiectul pasiv este reprezentat de „*personalul cu atribuții de pază, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, angajat al societăților specializate de pază și protecție*”.

II. Observații

Infrațiunea de ultraj este reglementată în cadrul titlului III al părții speciale a Codului penal – *Infrațiuni privind autoritatea și frontiera de stat*, Capitolul I – *Infrațiuni contra autorității* și sancționează faptele de amenințare, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ori omor săvârșite împotriva unui funcționar public care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu exercitarea acestor atribuții.

Așadar, art. 257 din *Codul penal*, consacră o incriminare separată a unor fapte de violență în considerarea calității subiectului pasiv al infracțiunii, aceea de reprezentant al autorității statale, aflat în exercițiul funcțiunii.

Astfel, s-a urmărit, în principal, protejarea relațiilor sociale referitoare la respectul datorat autorităților de stat, care presupune respect și față de funcționarul care îndeplinește o funcție ce implică exercițiul acestei autorități, iar, în plan secundar, protecția relațiilor sociale privind libertatea psihică a persoanei aflată în exercitarea atribuțiilor de serviciu, la integritatea sa corporală sau chiar la viața acestuia.

Subliniem că, în accepțiunea art. 175 alin. (1) din *Codul penal*, în sensul legii penale, funcționarul public „*este persoana care, cu titlu permanent sau temporar, cu sau fără o remunerație:*

- *exercită atribuții și responsabilități, stabilite în temeiul legii, în scopul realizării prerogativelor puterii legislative, executive sau judecătorești;*

- *exercită o funcție de demnitate publică sau o funcție publică de orice natură;*

- *exercită, singură sau împreună cu alte persoane, în cadrul unei regii autonome, al altui operator economic sau al unei persoane juridice cu capital integral sau majoritar de stat, atribuții legate de realizarea obiectului de activitate al acesteia”.*

De asemenea, potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „*este considerată funcționar public, în sensul legii penale, persoana care exercită un serviciu de interes public pentru care a fost investită de autoritățile publice sau care este supusă controlului ori supravegherii acestora cu privire la îndeplinirea respectivului serviciu public”.*

Menționăm că, în doctrina penală, cu referire la infrațiunea de mai sus, s-a concluzionat că prin funcția ce implică exercițiul autorității de stat se înțelege acea funcție care îi conferă funcționarului competența de a da dispoziții obligatorii și de a lua măsurile necesare pentru respectarea lor.

Aceste funcții sunt specifice autorităților publice care, potrivit *Constituției României, republicată*, constituie un sistem bazat pe *principiul separației puterilor în stat*.

Atribuțiile de a da dispoziții obligatorii și de a lua măsurile necesare pentru respectarea lor sunt specifice autorităților publice care fac parte dintr-una din următoarele puteri: legislativă, executivă sau judecătorească. Nu toate persoanele care activează în cadrul autorităților publice îndeplinesc, însă, funcții ce implică exercițiul autorității de stat, ci numai cele care au competența să emită acte, să dea dispoziții și să ia măsuri cu caracter obligatoriu, acționând în numele respectivei autorități.

Astfel, apreciem că personalul cu atribuții de pază, aflat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, angajat al societăților specializate de pază și protecție nu poate fi asimilat acestei tipologii de funcționari.

Cadrul legal în vigoare conține prevederi adecvate asigurării protecției respectivului personal, reprezentat de dispozițiile care pedepsesc infracțiunile de omor, lovire sau alte violențe, vătămare corporală, loviri sau vătămări cauzatoare de moarte ori amenințare (art. 188, art. 193, art. 194, art. 195, respectiv art. 206).

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**
Președintele Senatului